

Het opdragen van kinderen

PAROUSIA
EVANGELISCHE GEMEENTE
PAROUSIA ZOETERMEER

In onze gemeente kennen we de praktijk van het opdragen van kinderen. Wij praktiseren niet de kinderdoop (letterlijk: zuigeling-bespreuking), maar dat maakt de plaats van het kind niet minder belangrijk! Kinderen, meestal baby's, worden door gebed aan de Heer opgedragen. En daarmee bedoelen we: het opdragen in het gebed, biddend onze kinderen bij God brengen.

Onderbouwing vanuit de Bijbel

Het volk Israël kende de gewoonte om kinderen "voor te stellen aan God". God eigende zich alle mannelijke eerstgeborenen van mensen en dieren toe (Ex.13:1-16). Voor elk kind moest ter verzoening een offer gebracht worden (Lev.12). Deze wetten werden ook vervuld bij de eerstgeborene zoon van (pleeg)vader Jozef en moeder Maria: Jezus Christus (Lukas.2:2139). Toen Johannes de Doper en Jezus acht dagen oud waren, werden zij, zoals alle joodse jongetjes, besneden. Dan wordt een deel van de voorhuid van het mannelijk geslachtsdeel weggesneden. Dit was voor de joden het verbondsteken. Tegelijk ontvingen zij hun naam. Na veertig dagen moest het reinigingsoffer worden gebracht. Jezus was jood met de joden en onderging al deze heilige rituelen. Door de Heilige Geest naar de tempel geleid, nam Simeon toen dit kind, de Messias, in zijn armen, loofde God en sprak profetieën over Hem en Maria uit, en zegende hen (ouders en kind).

Verder lezen we in de evangeliën dat Jezus zelf uitdrukkelijk kinderen (niet uitsluitend baby's) bij zich roept, voor hen bidt, hen aanraakt, tot een voorbeeld stelt, ze omarmt en ze onder handoplegging zegent. (Mattheüs 19:13-15, Markus.10:13-16, Lukas.18:15-17) En dit, terwijl bovenstaande joodse rituelen voor deze kinderen al eens waren uitgevoerd! Het zegenen van kinderen was in de dagen van Jezus een typisch rabbinaal gebruik. De rabbi (meerdere) zegende de kleine kinderen. Deze kinderzegen had zijn oorsprong in het Oude Testament waarin aartsvaders en priesters kinderen zegenden.

Door wie werden kinderen tot Jezus gebracht? Dat zullen de ouders zijn geweest, niet alleen de moeders. Van hen gaat het initiatief uit.

Wat het opdragen van kinderen *niet* is

Christenen uit de heidenen worden door de apostelen niet opgedragen zich te laten besnijden. Het opdragen van de kinderen is echter niet een vervulling van de joodse wet en evenmin een surrogaat of verkapt kinderdoop. Het is geen magische handeling of sacrament waardoor het kind gegarandeerd in de hemel zal komen.

Binnen de evangelische kerken gaan we ervan uit dat het kind sturend wordt opgevoed, maar uiteindelijk zelf zal moeten kiezen of het dezelfde smalle weg wil gaan als zijn/haar vader en/of moeder. Het is dus geen sacrament, geen uitdrukkelijk gebod, zoals de doop en het avondmaal. Ouders zijn dus niet verplicht om hun kinderen te laten opdragen in de gemeente. Het is ook niet juist te veronderstellen, dat er slechts één keer voor en met een kind in het midden van gemeente gebeden en gezegend zou kunnen worden. Het kind mag al vóór het opdragen de gemeente als zijn of haar geestelijk thuis zien. Het opdragen garandeert evenmin, dat de christelijke opvoeding verder wel vanzelf zal gaan.

De inhoud van het opdragen

Ouders kiezen zelf voor een bepaalde opvoeding. Als zij wedergeboren christenen zijn, zullen ze in hun gezin God voor hun kind gedankt hebben, ervoor gebeden hebben, het gezegend hebben. Elke christen is een priester en kan zegenen, niet slechts de leiders van een gemeente. Ook als maar één van de ouders christen is, kan een kind worden opgedragen. Van belang is wel, dat de ongelovige andere partner geen bezwaar daar tegen heeft. Voor het (op afstand) zegenen van kinderen hoeft

Het opdragen van kinderen

PAROUSIA
EVANGELISCHE GEMEENTE
PAROUSIA ZOETERMEER

men geen toestemming te hebben van de ouders. Wij zijn geroepen om te zegenen, maar laten we geen aanstoot geven.

Ouders kunnen bovendien besluiten om hun kind in het midden van de gemeente te laten opdragen. Waarom juist daar?

- a. Om de gemeente er bij te betrekken. De gemeente is blij met de blijden en weent met de wenenden (Romeinen.12:15). Lief en leed, voor en tegenspoed, goede en kwade dagen worden in de gemeente gedeeld. De gemeente is medeverantwoordelijk en staat om gezinnen heen om eventueel te helpen daar waar mogelijk en nodig.
- b. In het opdragen wordt de almachtige, creatieve God gedankt voor het nieuwe leven dat Hij schiep.
- c. Voor het kind en de ouders wordt gebeden, b.v. om bescherming en hulp bij de christelijke opvoeding.
- d. Het kind wordt als het ware aan God teruggegeven, het is in feite niet van de ouders, maar de ouders hebben het te leen, zij zijn rentmeesters over het kind. Abraham, de man die in het geloof gegroeid is, kon uiteindelijk zijn enige zoon aan God opofferen (Gen.22). Hoe verschrikkelijk moeilijk het ook is: de goede God eist prioriteit boven het kind.
- e. Het kind en de ouders worden onder handoplegging gezegend namens God.

Het opdragen van kinderen in de praktijk

Meestal zal het opdragen van kinderen tijdens een zondagse eredienst plaatsvinden. Als u uw kind wilt laten opdragen kunt u contact opnemen met de coördinator van de opdraagdiensten. Wie dit is, kunt u terugvinden op de website onder 'Wie we zijn', 'Leiding van de gemeente'. Wij kijken dan naar de eerstvolgende mogelijke datum. Tijdens het opdragen kan ter verduidelijking van gasten en familie een korte uitleg gegeven worden.

De ouders worden uitgenodigd met hun kind(eren) naar voren te komen om de vooraf doorgenomen vragen te beantwoorden. Na het beantwoorden van de vragen neemt de voorganger/oudste de baby over van de ouders en draagt het kind in gebed aan de Here op. Ook voor de ouders zal gebeden worden. De gemeente kan daarbij gaan staan. Daarna zal de gemeente het gezin de zegenbede toezingen.

Na het opdragen zal namens de gemeente een kinderbijbel overhandigd worden. De ouders kunnen zelf vooraf aangeven welke bijbel zij het meest geschikt achten. Hebben ze al een kinderbijbel, dan is het wenselijk in overleg met de voorganger een andere bijbel namens de gemeente te geven.

Het opdragen van kinderen

PAROUSIA
EVANGELISCHE GEMEENTE
PAROUSIA ZOETERMEER

Vragen die gesteld worden aan ouders

Voorafgaande aan het opdragen worden enkele vragen aan de ouders gesteld. Deze worden vooraf gerelateerd aan een goed gesprek over opvoeding met hen thuis besproken. Is er slechts één ouder gelovig dan hoeft de ongelovige uiteraard geen antwoord te geven. Hij of zij mag wel, indien zij dit wenst, mee naar voren komen. Dit laten we geheel aan de persoon zelf over.

De vragen die gesteld worden luiden als volgt.

1. Geloven jullie dat God de Schepper is van alles wat leeft en dat (naam kind) daarom aan God toebehoort?
2. Geloven jullie, dat door het offer van Jezus Christus ons vergeving en redding is geschonken, en dat ook (naam kind) deze genade nodig zal hebben?
3. Zijn jullie bereid om (naam kind) te onderwijzen uit de bijbel en de boodschap van genade aan haar/hem uit te leggen?
4. Beloven jullie (naam kind) op te voeden overeenkomstig het woord van God en met ontzag voor Hem?

Wat is daarop jullie antwoord?

Na het beantwoorden van de vragen neemt de voorganger/oudste de baby van de ouders over en draagt hij deze in gebed aan de Heer op. De gemeente kan daarbij gaan staan. Daarna kan de gemeente het gezin de zegenbede toezingen.

